

Czas katedr (Le temps des cathédrales) – Notre Dame De Paris

Historia ta z katedrą w tle,
W Paryżu wydarzyła się
Wciąż były wieki średnie lecz,
Żądze przykuły człeka w rzecz
Artysta co o wiekach wie,
Przypisać czas na nowo chce,
Dla wieków co po wieku tym,
Rzeźbi w kamieniu mym

Po nieba kresy pięły się katedry
By życie dać snom
Co się z niebem zmierzyć chcą
Jak srebrne szczyty górskie są katedry,
Zapisać chcą czas
W szkle kamieniu i we mgle

Kamień się po kamieniu piął,
Za bary człek się z czasem wziął
Dnia rozkwitanie gonił zmierzch,
W górę się pięły ściany wież
Trubadur z wiosek składał pieśń,
Miłosną nutą dni chciał nieść,
Ludziom zaś wyśpiewywał rym,
Że lepiej będzie nim

Po nieba kresy pięły się katedry
By życie dać snom
Co się z niebem zmierzyć chcą
Jak srebrne szczyty górskie są katedry,
Zapisać chcą czas
W szkle kamieniu i we mgle

Po nieba kresy pięły się katedry
By życie dać snom
Co się z niebem zmierzyć chcą

Jak srebrne szczyty górskie są katedry,
Zapisać chcą czas
W szkle kamieniu i we mgle

Zmieniły w niwecz nasze się katedry
Tłum obcych u bram,
Smukłych katedr minął czas
Dla smukłych katedr minął dzisiaj czas bo
Pokonać chcą nas
W gwiazdach nie znajdując gwiazdach

W gwiazdach nie znajdując gwiazdach

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych